

ת"פ 11422/03/20 - מדינת ישראל נגד עומר בן אורי מרסיאנו

בית משפט השלום בבאר שבע

ה' טבת תשפ"ד
17 דצמבר 2023

ת"פ 11422-03-20 מדינת ישראל נ' מרסיאנו
תיק חיצוני: 530533/2019

לפני המאשימה	כב' השופט רון סולקין
נגד הנאשם	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס
	עומר בן אורי מרסיאנו ע"י ב"כ עו"ד יוחאי הזז

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הגין בגין עבירות כדלקמן:

- התפרצות לבית מגורים בכוונה לעבור עבירה, בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- גניבה, בניגוד לסעיף 384 לאותו חוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ת/1, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בתאריך 08.12.19, סמוך לשעה 01:00 אסף אדם אחר, בשם מוריס אדרי (להלן: "מוריס") את הנאשם ברכבו מסוג מונית רנו פלואנס מ.ר. 86-894-26 (להלן: "הרכב") את האחר מבת ים ובהמשך, אסף את הנאשם מחולון ואחר כך, נסעו הנאשם מוריס והאחר לערד.

סמוך לשעה 02:30 הגיעו הנאשם, מוריס והאחר ליחידת הדיור של גדעון בן ראובן (להלן: "המתלונן") ברחוב נוף 18 בערד (להלן: "יחידת הדיור") ותצפתו לעברה מתוך הרכב וכאשר הבחינו ברכבו של המתלונן, כשהוא חונה בסמוך ליחידת הדיור, עזבו את המקום.

בהמשך, סמוך לשעה 08:45 התקשר האחר באמצעות הטלפון של הנאשם לגרושתו של המתלונן, הגב' לידיה בן ראובן (להלן: "לידיה"), אמר לה שמדבר משה מהדואר, טען בפניה שיש דואר רשום עבור המתלונן ושהוא צריך לחתום על

הדואר ובמעמד זה, מסרה לידיה לאחר את מספר הטלפון של המתלונן.

לאחר מכן, התקשרו הנאשם מוריס והאחר למכשיר הטלפון של המתלונן ממספר חסוי וכאשר זה השיב לשיחה כשהוא נעזר בדיבורית, הבינו כי המתלונן לא נמצא ביחידת הדיור והם ניתקו את השיחה.

מיד אחר כך, הגיעו הנאשם מוריס והאחר ליחידת הדיור, הנאשם והאחר ירדו מהרכב וניגשו ליחידת הדיור, זאת בעוד שמוריס ממתין להם ברכב בכדי לוודא שאיש לא מגיע ליחידת הדיור.

באותו מעמד, התפרץ הנאשם בצוואת חדא עם האחר ועם מוריס ליחידת הדיור, בכך שניפצו את זכוכית דלת הכניסה ליחידת הדיור באמצעות שבר של מצת רכב (פלאג) ונכנסו ליחידת הדיור בכוונה לבצע גניבה.

בתוך כך, גנב הנאשם בצוואת חדא עם מוריס והאחר, מתוך מזוודה שהייתה על ארון, בחדר השינה ביחידת הדיור, מזומנים בסך של 120,000 ₪ בשטרות של 200 ₪ כל אחד (להלן: "הכסף"), בכך שנטלו ונשאו את הכסף שלא בהסכמת המתלונן, בכוונה לשלול אותו שלילת קבע.

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הודה והורשע בעבירות שבכתב האישום המתוקן.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לענין העונש, אך ההגנה עתרה להפנות את הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים, והתביעה לא התנגדה.

לאחר קבלת התסקירים, טענו הצדדים לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

א. גיליון רישום פלילי של הנאשם (ת/2) - לחובת הנאשם, הרשעות, אשר חלקן חוזרות ונשנות, בעבירות כדלקמן: התפרצות למקום מגורים לבצע עבירה; קבלת דבר במרמה; הונאה בכרטיסי חיוב; שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו; העלבת עובד ציבור; איומים; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו; הפרעה לעובד ציבור; החזקת אגרופן או סכין שלא כדין; הסגת גבול פלילית; שימוש ברכב ללא רשות ונטישה במקום אחר.

ב. גזר דין ת"פ 16-03-25890 ו- ת"פ 15-07-11541, בצירוף התחייבות חתומה, להוכחת מאסר

מותנה והתחייבות (ת/3) - הנאשם צירף תיקים והורשע בעבירה של התפרצות למקום מגורים לבצע גניבה (תיק עיקרי) וכן בעבירות של הונאה בכרטיסי חיוב וקבלת דבר במרמה (תיק הצירוף), בגינן, נדון הנאשם ל-18 חודשי מאסר בפועל; 10 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר; 5 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון וכן עבירות של הונאה בכרטיס חיוב או קבלת דבר במרמה, למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר; קנס בסך 2,500 ₪; התחייבות על סך 10,000 ₪, שלא יעבור עבירות מהסוג בהן הורשע למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר; פיצוי למתלוננים.

ג. כתב אישום וגזר דין ת"פ 28524-03-20, גזר הדין מיום 30.09.20, בעניינו של מעורב נוסף בפרשה (ת/4) - בענינו של אור סולימן, המעורב הנוסף, הגיעו הצדדים להסדר טיעון אשר כלל הסכמה עונשית, לפיה יוטלו עליו 13 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 55,000 ₪ למתלונן, אשר הופקד מראש כתנאי לאישור ההסדר ;

ד. גזר דין ת"פ 44447-12-19 מיום 19.07.21, בעניינו של מעורב נוסף בפרשה (ת/5) - מוריס אדרי, שימש כנהג של הנאשם ושל אור סולימן. בית המשפט קבע בגזר דינו, כי למוריס זה, לא היתה מודעות, מלכתחילה, לקשר שקשרו הנאשם ואור סולימן. מוריס הסיע את אחיינו, אשר הינו אחד מהמעורבים, ובמהלך הנסיעה, כאשר נודע לו התכנון, "נגרר" אחרי הנאשמים, אשר תכננו מראש את העבירה על סמך מידע קודם שהיה ברשותם אודות המתלונן וסכומי הכסף שנמצאים בביתו. לפיכך, מצא בית המשפט, כי במקרה זה, לאור חלקו של מוריס, אשר מסתכם בהמתנה ברכב לנאשם ולאור סולימן, מבלי שנטל חלק פעיל בפריצה ובגניבה, ואף קיבל חלק זניח מהכסף שנגנב (10,000 ₪), לעומת הנאשם ואור סולימן, אשר קיבלו כל אחד סך בן 55,000 ₪), העמיד את מתחם הענישה כך שינוע בין 9 ועד 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; מאסר על תנאי; פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪; קנס בסך 2,000 ₪.

בנוסף, ביום 19.07.23, הגישה התביעה, לבקשת ההגנה, ובהמשך להחלטת בית המשפט, כתב אישום והכרעת דין נגד הנאשם, במסגרת תת"ע 7179-10-22 (ת/7) - ביום 27.03.23, הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה וזיוף סימן זיהוי של רכב.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגשו תסקירים המפרטים את נסיבותיו האישיות, כבן 33, נשוי ואב לשלושה קטינים.

הנאשם מתגורר בחולון ואינו עובד.

הנאשם מסר, כי סיים 7 שנות לימוד בלבד, ותיאר, כי התקשה להתמיד במסגרת הלימודית; אובחן כלוקה בהפרעת קשב וריכוז; והתמודד עם קשיים לימודיים והתנהגותיים.

הנאשם מסר, כי לאורך השנים עבד בעיקר בעבודות מזדמנות, אך אינו עובד מזה כשלוש שנים.

הנאשם נשוי מזה כשמונה שנים ואשתו עובדת כנציגת מכירות.

לחובת הנאשם, 8 הרשעות קודמות בעבירות של אלימות, רכוש ומרמה, בגין נדון, בין היתר, לריצוי עבודות של"צ.

בהרשעתו האחרונה של הנאשם, משנת 2017, נדון לעונש מאסר בן 18 חודשים.

מלבד התיק דנן, לחובת הנאשם תיק הממתין לבירור דין בגין יבוא, יצוא, מסחר, הספקת סמים מסוכנים. משלא נמסר, כי הנאשם הורשע בתיק זה והתיק לא הוצג לבית המשפט - לא ינתן לו משקל.

הנאשם מוכר לשירות המבחן למבוגרים בגין תיקים קודמים, כאשר מפגשו הראשון עם השירות היה בגין עבירות של איומים והפרעה לשוטר. באותה העת, התרשמות שירות המבחן למבוגרים מהנאשם היתה, כי לנאשם מכלול בעיות וכי מדובר במי שמנהל אורח חיים עברייני ולא יציב. חרף האמור, המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות צו של"צ בהיקף 140 שעות. הנאשם לא ריצה את השעות, ושירות המבחן ביקש להפקיע את הצו, אך הנאשם לא התייצב לדיונים בבקשה זו, ולבסוף, היא נמחקה.

בהמשך, נדון הנאשם, במסגרת תיק אחר, בגין עבירות אלימות, לעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, אולם, הפסיק את עבודות השירות כיוון שהתקשה להתמודד עם הכללים והדרישות של המסגרת.

עת הופנה הנאשם לשירות המבחן בשנת 2017, נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית בענינו, לאור התייחסות מצמצמת ומטשטשת ביחס להתנהלותו הבעייתית ולא יציבה, לצד קושי לבחון את מניעיו בעת העבירות ומצבי הסיכון.

ביחס לתיק דנן, הנאשם קשר את מעורבותו השולית לקשייו להציב גבול בקשר מול האחרים שנזכרים בכתב האישום.

לדברי הנאשם, הוא נענה לבקשה של חברו לסייע לו בעבירות, כשברקע לכך, עמד סכסוך כספי בין קרוב משפחה של חברו לבין המתלונן.

הנאשם השליך את האחריות לעבירות על המעורבים האחרים, כאשר לתפיסתו, נעשה בו שימוש ככלי לביצוע העבירות, והוא רואה את חלקו כמשני.

הנאשם הודה בעבירה, הביע חרטה ומבין, כי פעל באופן שגוי. בנוסף, הביע צער על הפגיעה במתלונן והביע רצון לפצות אותו.

הנאשם מסר, כי ניתק קשר עם המעורבים הנוספים; כי מכיר היום במחירים אותם משלם בשל התנהגותו; ומביע רצון לשנות את התנהלותו, כאשר לדבריו, עורך מאמץ להתרחק ממצבי סיכון.

הנאשם שלל שימוש בסמים, ותיאר צריכת אלכוהול בנסיבות חברתיות ואירועים משפחתיים. בדיקה שמסר לאיתור שרידי סם - נמצאה ללא שרידים.

שירות המבחן בחן עם הנאשם אפשרות לשלבו בהליך טיפולי. הנאשם התקשה להעמיק בזיהוי נושאים בהם זקוק לסיוע, אך הביע נכונות להשתלב בטיפול.

שירות המבחן מסר, כי מהיכרות עם הנאשם לאורך השנים, עולה תמונה של אדם בעל מעורבות פלילית, ללא גורמי תמיכה, הכוונה והצבת גבולות, אשר מגיל צעיר מגלה קשיים משמעותיים בהשתלבות והסתגלות למסגרות שונות ונעדר יציבות בהיבטי חייו השונים.

שירות המבחן התרשם, כי ברקע לעבירות בתיק זה, ניכרת נטיית הנאשם לסיפוק צרכיו המידיים וחיפוש פתרונות מהירים להשגת רווח כלכלי, לצד קושי בהצבת גבולות פנימיים והפעלת שיקול דעת.

שירות המבחן המליץ על דחיית הדיון לצורך שילוב הנאשם במסגרת טיפולית בטרם תינתן המלצה לענין העונש.

בתסקיר מיום 03.04.23 נמסר, כי הנאשם שולב במסגרת טיפולית בחודש ינואר 2023, שמטרתה הינה העלאת המודעות לדפוסי התנהגות בעייתיים ורכישת מיומנויות מקדמות ונורמטיביות במצבי דחק.

הנאשם נכח בשמונה מתוך אחד עשר מפגשים, ובמחצית מהמפגשים בהם נכח - הגיע באיחור.

שירות המבחן ציין, כי הנאשם נוטל חלק פעיל בקבוצה ומשתלב בשיח ובתכנים שמועלים בקבוצה.

עם זאת, ציין שירות המבחן, כי מדובר בשלב ראשוני של הטיפול ונדרשת העמקה והמשך התבוננות.

שירות המבחן ציין, כי הנאשם הופנה אליהם לאחרונה פעם נוספת, במסגרת הליך טיעונים לעונש, בגין הרשעתו בתיק נוסף, בעבירות של זיוף סימני זיהוי של רכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא), במסגרת תת"ע 7179-10-22.

שירות המבחן ציין, כי לצד הנכונות המילולית שמביע הנאשם לעבור הליך שיקום, בפועל ממשיך להחזיק בדפוסי חשיבה ופעולה הממוקדים בצרכיו ופתרונות שוליים, ושירות המבחן התרשם, כי אין הפחתה של רמת הסיכון וכי הנאשם מתקשה להפנים את גבולות החוק.

לאור המתואר, נמסר מאת שירות המבחן, כי אין בידם לבוא בהמלצה שיקומית בענינו של הנאשם.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/6) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי הנאשם פגע בערכים המוגנים של הזכות לקניין, ביטחון הציבור ורכושו וכן הזכות לפרטיות.

התביעה טענה, כי מעבר לפגיעה בשגרת החיים ועוגמת הנפש הקיימת בכל עבירת רכוש, הרי שבעבירות של התפרצות לבית מגורים, קיים סיכון להידרדרות לכדי אלימות של ממש.

התביעה עמדה על התכנון שקדם למעשים ועל חלוקת התפקידים בין הנאשם למעורבים הנוספים, תוך שאספו מידע קודם על המתלונן והמזוודה עם המזומנים שברשותו; הגיעו במיוחד ממרכז הארץ לדרום לצורך העבירה; תצפתו על דירת המתלונן באישון לילה למשך מספר שעות; הבחינו ברכבו של המתלונן בסמוך ליחידת הדיור ועזבו את המקום; חזרו למחרת בבוקר לדירת המתלונן; האחר חייג לגרושתו של המתלונן, התחזה לפקיד דואר וטען שיש ברשותו דואר רשום עבור המתלונן על מנת להשיג את מספר הטלפון שלו; לאחר מכן, חייגו הנאשם והמעורבים הנוספים למתלונן ומששמעו שאינו בבית; ירד הנאשם יחד עם אור מהמונית; הצטיידו בפלאג (שבר של מצת הרכב); והתפרץ לביתו של המתלונן על ידי ניפוץ דלת הזכוכית באמצעות הפלאג.

התביעה טענה, כי התפרצות כזו, בשעות הבוקר, בלב העיר ערד, מלמדת על תעוזה רבה מצד הנאשם והמעורבים הנוספים.

התביעה טענה, כי מעבר לפגיעה בתחושת הביטחון של המתלונן, הרי שמעשי הנאשם גרמו לו לנזק כלכלי, עת גנב ממנו סכום כסף העומד על 120,000 ₪.

התביעה טענה, כי לאור העובדה, שמדובר באירוע עברייני מתוכנן היטב ומוקפד, שכל מטרתו היתה גניבת כספו של המתלונן, על בית המשפט להעניש הנאשם בחומרה.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, ואת העובדה, שעבר העבירות דנן, שעה

שמרחפים מעל ראשו שני מאסרים מותנים ברי הפעלה, האחד בן 10 חודשים והשני בן 5 חודשים, לצד התחייבות בסך 10,000 ₪, במסגרת ת"פ 25890-03-16, אשר לא היה בהם להרתיעו מלעבור שוב על החוק.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון, כי בעודו מצוי בעיצומו של ההליך המשפטי בתיק זה, הורשע הנאשם בתיק נוסף, במסגרת תת"ע 7179-10-22, התנהלות המעידה על דפוסים עברייניים, וכי הנאשם נעדר מורא מרשויות החוק והשפיטה.

התביעה הפנתה לתסקירי שירות המבחן, המתארים התנהלות בעייתית של הנאשם, אשר נמנע מלרצות צו של"צ ועבודות שירות בעברו כיוון שאינו מגלה יציבות במסגרות.

התביעה טענה, כי מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם משליך את האחריות למעשיו ולתפיסתו, נעשה בו שימוש ככלי לביצוע העבירה, כאשר מבחינתו - תפקידו משני.

התביעה הדגישה, כי אף במסגרת השתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי, הגיע הנאשם לשירות המבחן במסגרת הליך העונש בתיק הנוסף בו הורשע בזמן ניהול הליך זה.

התביעה טענה, כי עניינו של הנאשם שונה מהמעורבים הנוספים. התביעה טענה, כי מוריס שימש רק כנהג של הנאשם והאחר, אך לא נטל חלק פעיל בתכנון העבירה, ועל כך ניתן ללמוד גם מהתמורה שקיבל מסכום הגניבה - 10,000 ₪ בלבד בעוד הנאשם והאחר התחלקו בחלק העיקרי מהסכום שנגנב. בנוסף, מוריס הודה כבר בחקירתו הראשונה, שיתף פעולה וסייע למשטרה להגיע למעורבים הנוספים.

אשר למעורב אור, מסרה התביעה, כי היה קושי ראייתי של ממש לעומת מוריס והנאשם, לכן נערך עמו ההסדר, אשר כלל הסכמה עונשית.

עוד ציינה התביעה, כי למוריס לא היו הרשעות בעבירות רכוש, ולאור היה עבר פלילי שהתיישן, כאשר העבירה האחרונה בעברו הינה משנת 2006.

לאור כל האמור, עתרה התביעה למתחם ענישה הנע בין 15 ועד 30 חודשי מאסר בפועל.

התביעה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בשליש הבינוני של מתחם הענישה.

התביעה עתרה להפעיל את המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגד הנאשם במצטבר לעונש המאסר שיוטל עליו; להפעיל את ההתחייבות בסך 10,000 ₪; להטיל עליו מאסר מותנה מרתיע; קנס; פיצוי למתלונן.

ההגנה טענה, כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן בעבירות של מעל שלוש שנים.

ההגנה טענה, כי דינם של המעורבים הנוספים נגזר, וכי בעניין אור, אשר היה עצור עד תום ההליכים, נערך הסדר לפיו ירצה 13 חודשי מאסר בפועל; ובעניין מוריס, אשר שימש כנהג, קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין 9 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

ההגנה טענה, כי היה קושי ראייתי בנוגע לקשירת קשר ולכן עבירה זו נמחקה במסגרת ההסדר.

ההגנה עתרה למתחם ענישה הנע בין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

ההגנה עמדה על נסיבותיו האישיות של הנאשם - כבן 33, נשוי, אב לשלושה קטינים, אינו עובד, סועד את אביו, סיים 7 שנות לימוד; עבד כל חייו בעבודות מזדמנות.

ההגנה טענה, כי מגיל צעיר, היה הנאשם ללא תמיכה והיה חלק מחברה שולית אשר הפכה להיות דרך חייו.

ההגנה טענה, כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו והביע צער על הפגיעה במתלונן.

ההגנה טענה, כי הנאשם הביע רצון לשנות את דרכיו, הציג בדיקה "נקיה" לאיתור שרידי סם, השתלב במסגרת טיפולית, משתף פעולה ונמצא בקשר רציף עם שירות המבחן.

ההגנה טענה, כי אינה מכירה את התיק הנוסף בו הורשע הנאשם, אך מכל מקום, מדובר בעבירות תעבורה.

ההגנה עתרה לאפשר לנאשם לסיים את ההליך הטיפולי בשירות המבחן, או לחילופין, להאריך את המאסרים המותנים.

ההגנה טענה, כי ככל שלא ניתן להאריך את המאסרים המותנים, אז היא עותרת לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ומבקשת לחפוף את המאסר המותנה לעבודות השירות.

ההגנה טענה, כי הנאשם רוצה לפצות את המתלונן.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא עובר דרך טיפולית. הנאשם מסר, כי יש לו שלושה ילדים קטנים בבית ולהחזירו למאסר זה לא טוב. לדברי הנאשם, ברצונו להחזיר למתלונן מה שגנב ממנו.

דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם אינן קלות.

עבירות נגד הרכוש הפכו למכת מדינה של ממש ומחיר הנזקים, מתגלגל לפתחו של הציבור, הן בפגיעה כלכלית והן בפגיעה הנפשית ובתחושת הביטחון וההגנה של האזרח.

לרוב, בעבירות של התפרצות, לא ניתן כלל לאתר את העבריין, והקרבת נותר ללא מזור לנזק שנגרם לרכושו ולנפשו.

לא אחת נקבע, כי על בית המשפט להרתיע היחיד והרבים, כך שעבירות אלו יהפכו לבלתי כדאיות, ובכך למגר התופעה.

ראה רע"פ 10551/09 **יורובסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם. [ההדגשה אינה במקור].

כן, ראה, רע"פ 398/14 **טל ערג' נ' מדינת ישראל**, (16/03/14), שם נאמר:

מיותר לציין את חומרתם היתרה של העבירות, את הפסול הרב הטמון בהם. עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערעות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים.

(ההדגשה אינה במקור).

להלן, תובא סקירה של מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות:

רע"פ 3058/18 **רחמילוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה, שימוש ברכב ללא רשות. על פי עובדות כתב האישום, קיבל המערער מידע על הימצאות כספת בבית המתלוננת, התקשר אליה, התחזה לפועל והורה לה לצאת מהבית. לאחר שיצאה, טיפס על גג של בית סמוך, פרץ לביתה, ניתק את אמצעי האבטחה, ניתק את הכספת מהקיר וגנב אותה. לאחר מכן, מסר את הכספת לגורם אחר. בנוסף, נטל את הרכב של אמו ללא רשות ונטש אותו במקום אחר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. ערעורו לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

עמוד 9

עפ"ג 18358-02-21 **גניים ואח' נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) - המערערים הורשעו, על פי הודאתם, בעבירות של התפרצות לבית מגורים לביצוע עבירה, גניבה ונסיון גניבת רכב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הגיעו המערערים ברכבו של המערער 2 לחורשה סמוך ליישוב מיתר, פרצו לבית כאשר בני הבית ישנים, וגנבו מחשב נייד, משקפי שמש ומפתחות רכב. המערערים אף ניסו לגנוב את הרכב, אך לא הצליחו להניעו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל. על המערער 1 נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל ועל המערער 2 נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, בשל נסיבותיו האישיות. כן, הוטלו על המערערים עונשי מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ערעורם לבית המשפט המחוזי - נדחה.

עפ"ג 28182-03-17 **אבו עג'אג' נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה. המערער הגיע ברכבו ליישוב כסיפה, נכנס דרך חלון הבית לאחר שבדק שאין אנשים בבית, גנב שרשרת זהב בשווי 5,000 ₪ ומכר אותה תמורת 1,000 ₪, זאת, לאחר שחרורו ממאסר וכאשר לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 עד 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה כך שסך הכל ירצה הנאשם 19 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, ופיצוי. ערעורו לבית המשפט המחוזי - נדחה.

ת"פ 7000-09-21 **מדינת ישראל נ' פשייב** - הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סכין, עבירה אחת של התפרצות למקום מגורים, וגניבה. הנאשם נכנס לביתו של המתלונן, דרך הדלת, אשר היתה סגורה אך לא נעולה, שעה שהמתלונן היה בביתו וישן. הנאשם גנב שני מכשירי טלפון נייד אשר היו מונחים על השידה. לאחר מכן, נכנס הנאשם למחסן הבית, וגנב משם כלי עבודה שונים. כאשר יצא מהבית, הבחין באופניים חשמליים בחצר של השכן, וגנב גם אותם. הרכוש הגנוב - הוחזר לבעליו. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 14 ועד 28 חודשי מאסר. מותב זה גזר על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה, כך שסך הכל הוטלו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, הפעלת התחייבות ופיצוי.

רמת הענישה הנוהגת היא רק שיקול אחד שעל בית המשפט לקחת, בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת, לצד שיקולים נוספים כמו מידת הפגיעה בערכים המוגנים; התכנון שקדם לעבירות; התחכום בהן; משך ההתנהגות העבריינית ועוד.

במקרה דנן, נעברו העבירות לאחר סיכום מוקדם. אף שלנאשם לא יוחסה עבירה של קשירת קשר לפשע, הרי מן הפן העובדתי בכתב האישום עולה, כי הנאשם, יחד עם המעורבים הנוספים, נסעו ממרכז הארץ עד לעיר ערד, במטרה לגנוב את הכסף מהמתלונן.

במקרה דנן, מדובר בתכנית עבריינית מתוכננת היטב - הנאשם והאחרים, נסעו כברת דרך עד לעיר ערד; תצפתו על ביתו של המתלונן באישון לילה; עזבו את המקום כשהבחינו ברכבו; חזרו למקום למחרת בבוקר; השיגו את מספר הטלפון שלו תוך התחזות לשליח דואר; חייגו למתלונן; ומשהבינו שאינו בבית - פרצו אליו הנאשם ואור, גנבו את הכסף, שילמו למוריס, "הנהג" שלהם, סך של 10,000 ₪ והתחלקו ביניהם ב"שלל".

אלמלא שיתף מוריס פעולה בחקירתו, כלל לא היה ידוע למשטרה, כי הנאשם ואור הם אלו שגנבו את הכסף.

מידת האנטי חברתיות העולה מהתנהגות הנאשם; לצד התכנון המוקפד; ההוצאה לפועל של התכנית העבריינית; התחכום במעשים; חלקו של הנאשם בעבירות; הנזק הממוני שנגרם למתלונן - 120,000 ₪ - לצד הפגיעה בתחושת המוגנות שלו בביתו מבצרו; פוטנציאל הנזק שהיה עלול להתרחש אם היה מגיע המתלונן לביתו ותופס את הנאשם והאחר בשעת המעשה; כל אלו - מחייבים ענישה מרתיעה.

ההגנה עתרה למתחם ענישה קל יותר מזה שנקבע בענינו של מוריס, אשר שימש כנהג ותו לא, ואשר נקבע, על ידי המותב שדן בענינו, כי חלקו היה קטן יחסית והסתכם בהסעת הנאשם והאחר בלבד.

עתירת ההגנה אינה סבירה, הן בהקשר של בחינת מעשי הנאשם וחלקו בעבירה מול מוריס, והן במנותק מכך.

אשר לאור, בענינו כלל לא נקבע מתחם ענישה הולם, והסדר הטיעון שנערך עמו, על רקע קושי ראייתי, כלל הסכמה לעניין כל רכיבי העונש, כאשר הפיצוי למתלונן, בגובה 55,000 ₪, הופקד מראש, כתנאי לאישור הסדר הטיעון.

בנסיבות האמורות, ניתן לומר, כי עשתה התביעה חסד של ממש עם הנאשם לאור מתחם הענישה אליו עתרה.

לאור האמור, יאמץ בית המשפט את מתחם הענישה אליו עתרה התביעה, כך שינוע בין 15 ועד 30 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בגדרי מתחם הענישה

לחובת הנאשם, הרשעות לא מעטות, בתחום הרכוש; המרמה; והאלימות.

הנאשם עבר העבירה הנוכחית כאשר מעל ראשו מרחפים מאסר מותנה בן 10 חודשים וכן התחייבות בסך 10,000 ₪, אשר לא היה בהם להרתיעו מלעבור עבירות רכוש פעם נוספת.

הנאשם אף הורשע, בעיצומו של הליך זה ובעיצומו של הליך טיפולי, בעבירות נוספות, שענין זיוף סימן זיהוי של רכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה.

בכל אלו - יש ללמד על יחסו של הנאשם לחוק ועל כך, שעודנו ממשיך בהתנהגות עוברת חוק ופורצת גבולות.

הנאשם מסר, כי מרבית חייו עבד בעבודות מזדמנות, ואינו עובד מזה כשלוש שנים, ולמעשה, העובדות מצביעות על כך, שמדובר במי שעוסק בפשיעה כמקור פרנסתו.

הנאשם הביע, במסגרת פרשת העונש, את רצונו להחזיר למתלונן את הכסף שגנב ממנו, ובית המשפט קבע, כי ככל שאכן קיים רצון כזה, תוגש בקשה מתאימה במזכירות בית המשפט להנפקת שובר תשלום. אלא, שכל פניה כזאת מטעם ההגנה - לא היתה.

עם זאת, מדובר בצעיר, אשר מגיל ילדות סבל מקשיים התנהגותיים ולימודיים; השלים 7 שנות לימוד בלבד; נדד בין מסגרות; התקשה לשמור על יציבות בחייו.

הנאשם הודה באשמה, הגם שהשליך את מרבית האחריות על המעורבים הנוספים ומחזיק בדעה, כי חלקו בעבירות היה "משני".

במכלול השיקולים, הגם שהיה ראוי למקם את עונשו של הנאשם בחלק הגבוה של מתחם הענישה, לפני משורת הדין, בהתחשב בנסיבות שפורטו על ידי ההגנה, ימקם בית המשפט את עונשו בשליש התחתון של מתחם הענישה.

לאור הודאתו באשמה, יופעל המאסר המותנה בן 10 חודשים מגזר הדין ת/3, כך שחציו בחופף והיתרה - במצטבר.

אשר למאסר המותנה בן 5 חודשים מאותו גזר דין, יש ממש בטענת ההגנה, כי לא הורשע הנאשם בעבירות מסוג עוון, אלא מסוג פשע בלבד. מכאן, שמאסר מותנה זה, אינו בר הפעלה.

בנוסף, תופעל ההתחייבות להימנע מעבירה.

עוד מוצא בית המשפט להטיל מאסר מותנה מרתיע, לבל יהין הנאשם לעבור שוב העבירות דנן, קנס, ופיצוי לנפגע העבירה.

הנאשם יחויב בפיצוי בדומה לזה שהוטל על המעורבים הנוספים בפרשה.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים; עיין בטיעוני התביעה בכתב; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקיר שירות המבחן למבוגרים; עיין בפסיקה מטעם ב"כ הצדדים; ומוצא לגזור על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. 20 חודשי מאסר בפועל;
- ב. הפעל מאסר מותנה בן 10 חודשים מגזר הדין ת/3, כך שחציו במצטבר והיתרה - בחופף;
- ג. סך הכל, ירצה הנאשם 25 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד, על פי רישומי שב"ס;
- ד. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;
- ה. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;
- ו. קנס בסך 2,500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו;
- ז. הפעל התחייבות בסך 10,000 ₪ מגזר הדין ת/3, או 30 ימי מאסר תמורתה;
- ח. פיצוי לנפגע העבירה, ע.ת. 1 בכתב האיטום המתקן, בסך 55,000 ₪. התביעה תעביר פרטי נפגע העבירה למזכירות בתוך 14 ימים מהיום;
- ט. הקנס, ההתחייבות והפיצוי ישולמו ב-35 תשלומים רצופים ושווים החל מיום 15.02.24 וב-15 לכל חודש לאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפירעון מידי;
- י. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית שלא יעבור עבירות המפעילות את אחד המאסרים המותנים שהוטלו בגזר דין זה. ההתחייבות תהא לתקופה של שנה מיום שחרורו, ותעמוד על סך בן 3,000 ₪. לא יצהיר הנאשם כאמור - ייאסר למשך 21 יום.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ד, 17 דצמבר 2023, במעמד הצדדים.